

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

Březen

2017/2018

Rádi jíme!

Nejlépe,
učitelk
na světě

Poslední záchvěvy zimy

Jaro přeje výletům!

Žijeme ve škole...

Stalo se:

20. 2. se okresní olympiády v zeměpise účastnili **T. Chlubna a L. Novotný z 9. A** a dopadli velmi pěkně: T. Chlubna se umístil na krásném 4. místě a L. Novotný na 6. místě z 23 účastníků! Gratulujeme!

22. 2. vyrazili do Kolína na olympiádu v anglickém jazyce **J. Novák z 6. B a L. Novotný z 9. A**, zde jsou výsledky skvělé! J. Novák byl ve své kategorii třetí, L. Novotný na 7. místě. Gratulujeme!

26. 2. začaly jarní prázdniny, skončily 5. 3.

6. 3. měly devítky přednášku o nebezpečí AIDS

7. 3. jela 2. - 5. třída do divadla na představení inspirované dílem Karla Čapka

9. 3. škola pořádala **večerní orientační běh Kouřímí pro NF IMPULS**

9. 3. začalo plavání 1. AB, 2. B, 4. C a 5. B

10. 3. vyrazil KMD do divadla GOJA na Ples upírů

13. 2. absolvoval 6. ročník besedu o dospívání

14. 3. jel 4. a 5. ročník do divadla do Kolína na Toma Sawyera

15. 3. závodili velmi úspěšně někteří žáci z 2. stupně ve skoku do výšky na Osecké laťce

19. 3. zhlédla 3. a 4. třída anglické představení TRAVEL MACHINE

23. 3. vyrazili naši turisté z kroužku směr Malotice, Doubravčany, Zásmyky

26. - 27. 3. měly 4. třídy teorii dopravní výchovy

Stane se

29. 3. máme velikonoční prázdniny

30. 3. je svátek Velký pátek

1. 4. se koná **Lipanská stezka**

2. 4. je Velikonoční pondělí

6. 4. proběhne od 13:00 do 17:00 zápis do první třídy, rodiče si přinesou s sebou rodný list dítěte a občanský průkaz zákonného zástupce.

7. 4. vyrazí KMD na poslední letošní představení – Zkrocení zlé ženy do Divadla Na Vinohradech

12. 4. se zúčastní **okresního kola přírodopisné olympiády Petra Kadlecová ze 7. B**

12. 4. proběhnou **přijímací zkoušky na čtyřleté obory**

13. 4. **přijímací zkoušky na osmiletá gymnázia**

14. 4. má 6. B preventivní program **Vztahy ve třídě a bezpečné chování na internetu**

16. 4. na 1. stupni proběhne **program ke Dni Země věnovaný tématu Les**

16. 4. začíná **sběr starého papíru, trvá do 25. 4., noste pevně svázané a roztríděné balíky**

16. 4. proběhnou další **přijímací zkoušky na čtyřleté obory**

17. 4. další **přijímací zkoušky na osmiletá gymnázia**

23. 4. se žáci 2. stupně účastní programu **ke Dni Země**

23. 4. jede 2. AB do Arboreta v Kostelci nad Černými lesy

23. 4. **Tomáš Chlubna z 9. A reprezentuje školu**

v biologické olympiádě v Kolíně

23. 4. se koná **pedagogická rada**

23. 4. od 17:00 proběhnou **třídní schůzky**

25. 4. končí **sběr starého papíru**

Foto z Osecké laťky P. Macháček, z orientačního běhu pro NFI J. Vojáčková, z divadelního představení KMD V. Hřebíčková

Žijeme ve škole...

Rok 2018- 100 let od vzniku samostatného Československa

Republika existuje 100 let! Napadlo tě, co se za posledních 100 let stalo? Naše letošní nová rubrika připomene některé zajímavosti této převratné stovky.

Vždyt' naši praprarodiče žili úplně jinak než my.

Soutěž „VÍŠ, CO TO JE?“

Nové výsledky! Jaké byly únorové pamětihodnosti?

Jednak **zouvák na boty**, přednostenku získal Filip Hampejs z 6. A.

V druhé polovině měsíce jste mohli poznat **mincíř**, výherce bude teprve vylosován.

PROSÍME VŠECHNY OCHOTNÉ!!! POTŘEBUJEME DALŠÍ NEOBVYKLÉ VĚCI Z MINULÉHO STOLETÍ, ZAPŮJČTE!

Na 24. ročníku Osecké lat'ky naši zabodovali

Ve čtvrtek 15. 3. 2018 se skupinka 13 žáků naší školy zúčastnila výškařských závodů ve Velkém Oseku. Byl to velice úspěšný závod, z kterého jsme si odvezli tři bronzové medaile (Filip Hampejs, Kateřina Paclíková a Petra Kadlecová), jednu stříbrnou (Martina Kulhavá) a jednu zlatou medaili (Tereza Strejčková).

Text a foto P. Macháček

Travel Machine

V pondělí 19. 3. k nám do školy přijelo anglické divadlo. Moc jsme se těšili. Jeho název "Travel Machine" naznačoval, že se bude cestovat. Tak se i stalo. Seznámili jsme se se všemi světadíly a některými zvířaty, která tam žijí nebo dříve žila. Příběhem nás provázela holčička Kiki. Se zvířaty jsme si zahráli hry a pozvali je na závěrečnou taneční párty. I když bylo divadlo v angličtině, tak jsme dobře rozuměli, a když ne, tak

nám holčička Kiki přeložila kritická místa do češtiny. „Nejvíce se nám líbil taneční parket na konci. Velmi jsme si užili i společné zpívání v anglickém jazyce,“ dodala Martinka P. a Anička P. ze 4.C.

Children from classes 3 and 4 and your English teacher A. Svoboda

Žijeme ve škole...

Druhý ročník cvičení pro NFI - noční orientační běh

S Nadačním fondem IMPULS, který podporuje pacienty s roztroušenou sklerózou, spolupracuje ZŠ Miloše Šolleho již druhým rokem. Pro léčbu těchto nemocných je důležitý pohyb, takže

NFI na tuto skutečnost upozorňuje každoročně 24hodinovým maratonem cvičení v celé republice. A druhým rokem se zapojila i kouřimská škola.

Na noční orientační běh pro NFI 9. 3. dorazilo celkem 73 startujících dvojic, trojic, čtveřic a mezi nimi i několik jednotlivců.

Všechny zúčastněné spojoval společný zájem, a to pomoci lidem s roztroušenou sklerózou, pro které

se z dobrovolného startovného vybralo úžasných 8 564 korun. „Peníze poputují do Nadačního fondu IMPULS (NFI), který podporuje lidi s roztroušenou sklerózou a kromě jiného je tvůrcem registru pacientů s touto diagnózou,“ vysvětlila Jana Vojáčková z NFI, která se závodu sama zúčastnila.

Závodníci se sjeli z okolí Kouřimi, ale dorazila i jedna dvojice ze zahraničí.

Ze všech běžců sršel už při prezentaci elán a dobrá nálada, všichni si užili hezký sportovní večer, a ti, kteří doběhli až k Lechovu kameni, se vrátili řádně zamazaní, ale spokojení.

Absolutním vítězem se stal s časem běhu 60:48 minut **Roman Mašata** a na druhém místě se umístili **Aleš Malý s Danielou Hájkovou**. Výsledková listina závodu je umístěna na stránkách školy www.zsk.cz.

Spolupráce školy s Nadačním fondem IMPULS má bohatou tradici. Vedle pořádání nočního orientačního běhu žáci naší školy navíc loni i letos malovali pro NFI novoročenky a úspěšně se zapojili do celostátní výtvarné soutěže v rámci celorepublikové kampaně Rozsviťme Českou republiku, kde zvítězily Nela Barabášová a Eliška Holá z 8. ročníku.

Chcete-li podpořit léčbu pacientů s roztroušenou sklerózou, je možné poslat **příspěvek na účet NFI 19-2833670227/0100**, další informace najdete na <http://www.nfimpuls.cz>.

Text M. Bílková, foto J. Vojáčková

Žijeme ve škole...

Přednáška o nebezpečí AIDS byla zajímavá

Preventivní přednáška proběhla 6. 3., byla určena devátému ročníku. Přednášející má sám s nemocí zkušenost. Redakce se ptala na názor dívek, které přednášku absolvovaly.

Denisa 9.A

Dozvěděla jsem se, kolik je nakažených a jak vlastně ta nemoc vznikla a že dost nakažených lidí si normálně pořídí dítě.

Eliška 9.A

Líbilo se mi, že se pán nebál mluvit, že byl pozitivní. A mluvil hodně o svých zkušenostech.

Tereza 9.A

Přednáška byla zajímavá, naučná a určitě jsme se dozvěděli nové věci. Bylo dobré, že o tom dokázal mluvit veřejně a bez problému.

Karolína 9.A

Přednáška super. Líbilo se mi, že se nestydí, že tu nemoc má a že dokázal o tom mluvit tak naplno. A překvapilo mě to, že je tolik lidí nezodpovědných.

Márinka 9.A

Překvapilo mě, že se AIDS přenáší i orálním sexem.

Tereza 9.A

Dozvěděla jsem se, na co si mám dávat pozor a čeho se naopak nemusím obávat. Nevěděla jsem, že se dá HIV díky práškům udržet alespoň pod kontrolou.

Bára 9.A

Pro mě byl tento program dost odstrašující. Překvapilo mě, co AIDS všechno dokáže.

Adéla 9.A

Překvapilo mě, jak AIDS dokáže tak moc znetvořit tělo.

Tereza 9.B

Překvapilo mě, že žena může donosit miminko bez toho, aby se nakazilo.

Terka 9.B

Překvapilo mě, že je tolik lidí nakažených.

Eliška 9.B

Nevěděla jsem, že se může HIV chytit i z mateřského mléka.

Povídají si dvě blondýny a jedna říká té druhé: „Hele, víš o tom že letos budou Vánoce v pátek?“

„Fakt? Tak to doufám, že nebude třináctého.“

V hodině matematiky dává pan učitel příklad:

„Dům má schodiště, skládá se z pěti pater, každé patro má dvacet schodů. Kolik schodů musí člověk vyjít, aby se dostal do posledního patra?“

„Všechny,“ povídá Pepíček.

Pračlověk si čte vysvědčení svého syna:

„To, že máš 3 z lovu chápu, jsi ještě malý. Ale, že si propadl z dějepisu, který má jen dvě stránky, to je hanba!“

Jde hřebík po ulici a potká ho kladivo.

„Hřebíku, kam jdeš?“

„Jen tak, na procházku.“

„Ni-kam-ne-pu-deš-ty-lumpe-je-den!“

Otec říká dceři :

„Jestli dostaneš z té písemky pětku, tak zapomeň, že jsem tvůj otec.“

Otec druhý den: „Tak co jsi dostala z té písemky?“

Dcera: „A ty jsi jako kdo?“

„To je ale pěkně škaředá nevěsta.“

„No dovolte, to je moje dcera!“

„Promiňte, nevěděl sem, že jste její otec.“

„No dovolte, já jsem její matka!“

Zajímáme se o své okolí...

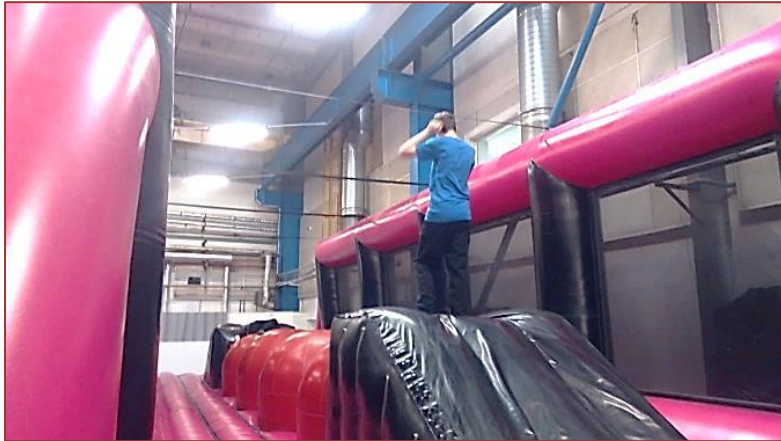
Prázdninové zápolení v Kouřimi

Říká se „Kdo si hraje, nezlobí“, a tak jsme si o jarních prázdninách hráli na akcích pořádaných městem.

Při pondělním pexesovém turnaji se měřily síly v bystrosti. V úterý jsme potrápili logické myšlení v piškvorkovém turnaji. Středu zpestřil fotbálek a čtvrtek patřil florbalu. V některých disciplínách jsme získali odměnu za dobré výsledky a někdy i prohráli.

I přesto se prázdniny vydařily a pořádně jsme si je užili.

Fífa a Myšák

O jarních prázdninách jsme se nenudili

Je po jarních prázdninách, které jsme si užili. Byli jsme v jumparku v Praze. Skvělé. Skákali jsme na více jak stu trampolínách a nafukovacích atrakcích.

Měl jsem i další zážitky. Využili jsme mrazivého počasí a jezdili jsme bruslit. Už dlouho jsem na bruslích nestál, a tak jsem si to hezky zopakoval...

Taky jsme v rodině slavili několik výročí a svátků, takže jsme v rámci slavení ochutnali pekingskou kachnu, na kterou jsme museli udělat speciální objednávku v naší oblíbené čínské restauraci. Je to prý nejlepší pokrm čínské kuchyně. A mohu vám říct, že to byla opravdu bašta. Kachna se připravuje několik dní předem, několikrát se také marinuje ve sladkých omáčkách a speciálně peče. Kachní maso se okrájené z kostí porcuje na talíři a dotyčný strávník si ji pak s povidly, okurkou a cibulí zamotává do palačinky. A musím dodat, že jsem se tak přejedl, že jsem proškylal celou cestu domů.

V sobotu jsme pak ještě lyžovali na Šibeničním vrchu. A nebylo to k zahzení, jelikož jsem si tak vylepšil své lyžařské dovednosti.

Myslím, že jsme jarníky dobře využili, a už se těším na delší prázdniny v létě.

Jonáš, foto rod. archiv

Chondra, bratr Jonáše dodává:

V jumparku to bylo nádherné, všude velké nafukovací hrady, obrovské gumové koule a skluzavky, jako jsem viděl v pořadu Drtivá porážka v televizi. Koupili jsme si vstupné na hodinu a úplně to stačilo. Skákali jsme na různých trampolínách, malých, velkých, šikmých, sami i proti sobě. Mohli jsme si zahrát trampolínovou košíkovou. Nejlepší podle mě byl bazének s pískovou trampolínou a velké gumové koule a molitanové válce. V horním patře byl bar s pitím a jídlem, tam jsme si mohli odpočinout. Kdo nechce skákat, může sedět na lavičkách a jen se na ostatní dívat. Moc se mi to líbilo a zase bych tam chtěl jet. Podle mého by se tam mělo podívat každé dítě, je to tam super.

Zajímáme se o své okolí...

pánové odtud se nám snažili vysvětlit cestu k zámku. A pak najednou jsme stály před velkými černými vraty, vedla na zahradu zámku. Vešly jsme a vidíme krásné fontány a velikou zahradu se sochami a různé keře. Byly jsme tam v zimě, takže fontány byly vypuštěné, což mě docela mrzelo. Když jsem se podívala doprava, uviděla jsem cestu lemovanou krásnými sochami. A tak jsem se k nim vydala, pozorovala jsem je se zatajeným dechem. Na konci cesty jsem narazila na schody - vedly na přírodní terasu, jakýsi balkón. Otočila jsem se zády k zahradě a viděla přehášený zámek, ke kterému jsem zamířila. Bohužel jsme nestihly prohlídku zámku. Tak jsme šly do bufetu, kde jsme se poprvé ptaly. Chtěla jsem tu ochutnat vídeňský řízek a musím říct, že ho měli výborný.

Divadelní přehlídka Zámecká prkna 2018

Na tomto 5. ročníku hrálo šest divadelních souborů, každý měl něco do sebe. Odehráli loutkové nebo činoherní vystoupení.

Všechna se moc líbila jak divákům, tak nezávislé porotě složené ze tří velmi úspěšných dnešních herců, kteří se uvolili na pozvání DDM stát se porotci. Účinkující nedostávali body, nikdo nebyl poslední ani první. Po každé hře se sešli herci ve vedlejší místnosti na rozhovor s porotou. Ten zahrnoval jistou menší kritiku, ale také rozbor představení a poradu, co zlepšit a jak. Amatéřští herci se s tím vždy vyrovnali a většinou díky humornému přístupu se tomu ještě od srdce zasmáli.

První hrou byl známý „Malý princ“ provedený jako loutkové divadlo, moc se mi líbil, i když měl malou nepatrnou úpravou kvůli autorským právům. Mimochodem trochu upravena byla všechna autorská představení, protože autorské poplatky jsou doopravdy vysoké, pohybují se ve výši desetitisíců. Další následovali „Rychlé šípy“, byli velice vtipní. Potom se hrálo „Šli za svým snem“, což mě moc neoslovilo, ale herecký výkon to byl slušný.

Jako další přišla na scénu IMPROSHOW, při které mě opravdu fascinovalo, jaké rychlé a logické přemýšlení herci měli a jak všichni improvizovali, aby vše do sebe zapadalo (a fungovalo to). Na další hře „Nevěsta k pohledání“ jsem nebyl. A potom pro mě začal zlatý hřeb večera, a to představení, ve kterém hrála moje sestra. Je na motivy slavného románu mé oblíbené detektivní spisovatelky Agathy Christie, jmenuje se **Deset malých černoušků**. V tomto ztvárnění pod názvem „Na koho to slovo padne“ to byl zážitek někdy strašidelný, dokonce místy mrazivý. Román byl napsán s velikou pečlivostí, logikou a psychologií postav. Vše se mi líbilo a nejvíc to, že to nebyla konkurenční soutěž, ale přehlídka s poradou poroty.

Štěpán

Výlet do Vídně

Na začátku února jsem měla příležitost se podívat s mamkou do Vídně.

Ubytovaly jsme se v hotelu Gabriel. Když jsem vystoupila z auta, hned mě zaujaly zlaté dveře hotelu, které držel vrátný. První naší zastávkou byl zámek jménem Schönbrunn.

Hledaly jsme ho, po půl hodině jsme to vzdaly a šly se zeptat do bufetu (ten bufet si zapamatujte ☺),

Text a foto Nikita

5. ročník nesoutěžní studentské divadelní přehlídky

Zámecká prkna 2018 kolín DDM Kolín

Sobota
10. března 2018
DDM Kolín, Pražská 161, Kolín 1

10.05 - 11.05 - ZEPEJTE SE KOCOURA, Horní Počernice
„Malý princ“

11.50 - 12.20 - POD STŘECHOU, ZUŠ Lysá nad Labem
„Rychlé šípy na scéně a něco navrch“

14.25 - 14.55 - CHARLIEHO FOXÍCI, Gymnázium Poďebrady
„Šli za svým snem“

15.25 - 16.25 - Impro skupina KOSA, Praha
„Improshow“

17.10 - 19.10 - Divadelní spolek VOJAN, Libice nad Cidlinou
„Nevěsta k pohledání“

20.10 - 21.30 - MRŠTÁ PRŠTÁ DRAM / A TAK / ZUŠ Kouřim
„Na koho to slovo padne“

Vstupné na všechna představení je ZDARMA.

Informace: Dům dětí a mládeže, Kolín, Pražská 161, Kolín 1
Renata Drahovalová, tel. 723 163 186, www.ddmkolín.cz

Středočeský kraj

Zajímáme se o své okolí...

O záhadném „Klepci“

V sobotu 10. 3. jsme s tátou vyšli na nedaleký pahorek - nejvyšší kopec v okolí, který se nazývá „Klepec“.

Základem podloží je zde ještě tzv. říčanská žula, která vystupuje ze země na různých místech, ale obvykle ne tak zvláště jako na tomto kopci - vzpřímeně a skoro „rostoucí ke slunci“. Proto lidi napadlo, že by tento úkaz mohl mít něco společného s menhiry, jelikož tyto vzpřímené kameny mají určité znaky, jaké můžeme najít hlavně na menhirech vytvořených člověkem. A také je dokázáno, že některé z nich nejsou rostlé do země, tudíž by tam mohly být někým položeny. Jeden z nich je veliký jako náš dům bez střechy.

Někdo se domnívá, že to menhiry jsou a že byly využívány pradávno k různým obřadům, rituálům léčení nemocných a raněných. Při těchto obřadech či jiných léčebných rituálech měly prý být využívány stejnotvaré misky s odtokem, jsou vytesány do žulových kamenů a zachycují dešťovou vodu a kámen ji „přeměňuje“ na vodu s jiným chemickým složením.

Vědci ale stále nemohou přijít na metody vytesávání těchto misek, jelikož žula je velmi tvrdá a špatně se opracovávala už ve středověku, natož v době, ve které lidé neznali ani neuměli používat kovy.

Místní legenda praví: Jeden vesnický pastevec vyšel na pastvu s ovci, a jelikož na tom kopci usnul a dlouho se nevracel domů ke své ženě, zvolala: „Kéž bys na té lučině zkameněl, ty darebo“. Pastevec bohužel její zvolání neslyšel, a tak spal klidně dál. Nejdřív zkameněly jeho ovce a potom zkameněl i on. A od té doby se zde jednomu kameni říká „slouha“ (jako slouha své ženy) a menším kamenům okolo, které byly odvezeny na novostavbu Národního divadla a na kolínské cesty, se říkalo ovce.

I na vedlejším kopci jsou takovéto kameny, jeden je uprostřed (je větší než ostatní a má udělanou špičku) a asi deset dalších je v kruhovitě tvaru poskládáno kolem něj, každý z nich má svoji mističku, všechny až na velikost jsou tvarem skoro identické.

Proč tu jsou???

Text a foto Štěpán

Maminka Pepíčkoví:

„Zase si na tebe stěžovala učitelka.“

Pepíček:

„Co proti mně pořád má? Vždyť už jsem ve škole týden nebyl!!!“

Otec se ptá syna:

„Co se teď učíte ve škole?“

„Hledáme společného jmenovatele.“

„To se ještě nenašel? Já jsem ho hledal, když jsem ještě chodil do školy.“

„Pepíčku, jaké květiny máš nejraději?“

„Chryzantémy.“

„Tak mi to napiš na tabuli.“

„V tom případě mám nejraději mák!“

Učitelka se otočí a začne křičet:

„Kdo se to pořád otáčí?“

Pepíček odpoví: „Země!“

Učitelka se naštve a řekne: „Kdo to řekl?“

Pepíček na to: „Galileo Galilei!“

Hrabeme se ve 20. století...

Jíte rádi? Jak se vyvíjela gastronomie ve 20. století?

Stejně jako móda, technika či film se ve dvacátém století rozvíjela i gastronomie. Co to gastronomie vůbec je? Gastronomie je v širším pojetí nauka o vztahu kultury a potravy. Jedná se o umění přípravy jídel i o jejich konzumaci.

Ve dvacátém století se dost střídaly doby, kdy lidé neměli moc co jíst (období světových válek a hospodářské krize) a kdy měli jídla celkem dostatek.

Nabízíme několik zajímavostí z 20. století:

Po rozpadu Rakousko-Uherska a vzniku Československé republiky (1918) zažilo velký nárůst **cukrářství**. Češi a Slováci si sladkosti a cukrovinky dopřávali rádi.

Po první světové válce se začaly ve velkém vydávat **kuchařské knihy**, nejen se specifickými prvky české kuchyně jako jsou buchty a koláče, houskové i ovocné knedlíky či určité omáčky a polévky, ale i kuchyně mezinárodní.

Co se jedlo za druhé světové války? Za války je vždy nedostatek jídla a často hraje roli přidělový systém, který zde fungoval od začátku války dokonce až do roku 1953, takže ani po válce se lidé neměli moc dobře. Jak to vypadalo? Rodiny dostávaly **potravinové lístky na základní potraviny**, na cukr, čaj, chléb, vložky, margarín, sýr a mléko, vše v omezeném množství. Přebytky potravin, domácí zabijačky, skrývání potravin bylo za války trestáno i koncentračním táborem. Asi by nikdo nechtěl v takové době žít.

A co po válce? Do 50. let bylo jídla stále nedostatek, potraviny byly stále na lístky. Navíc se vařilo hodně podobně, přidělový systém nic jiného nedovoloval. V domácnostech se nadále vařilo z toho, co bylo po ruce, co se vypěstovalo, popř. se choval dobytek. Ve školách se zakládaly jídelny a v nich a v pohostinství se vařilo podle nových norem. Používaly se různé náhražky, protože

kvalitní potraviny nebyly. Až v roce 1949 se do volného oběhu dostala mouka a chléb. Právě toho roku se volný trh s potravinami zvětšil, přibyla šunka od kosti, uzený bůček, vinné klobásy, krůta, kapr, uzená slanina, čočka, sádlo, čokoláda, rozinky, ořechy, datle, jablka, hrušky, pomeranče a další, ale znamenalo to, že na nákup musel mít člověk peníze, potraviny byly velmi drahé (na fotu přidělový lístek na cukr).

Od 60. let se situace s potravinami zlepšovala, ale česká gastronomie byla konzervativní, moc nového se do ní nevnášelo, lidé moc necestovali, neměli kde brát inspiraci. Měřítkem „blahobytu“ bylo maso, jeho cena se pohybovala podle politické situace. Všeobecně byl nedostatek zeleniny a ovoce, pokud si ji lidé nevypěstovali doma. Exotické ovoce - pouze mandarinky, banány, pomeranče - byly velmi nedostatkovým zbožím a podobně jako na maso se na něj stály fronty (viz foto). Výběr potravin na rozdíl od dneška byl velmi malý. Potraviny se také prodávaly „pod pultem“ - kdo měl známého v prodejně, měl šanci dostat se k nějakému nedostatkovému zboží, z jídla to bylo např. telecí.

Hrabeme se ve 20. století...

V roce 1955 byla otevřena **1. samoobsluha** (viz foto). **Po roce 1989**, po sametové revoluci, se gastronomie prudce změnila. Dostala se pod vliv ciziny, dnes je běžné, že narazíte na čínskou, indickou, arabskou kuchyni, dováží se potraviny, o kterých se za socialismu ani nezdálo. A kuchařské umění se mění.

Znáte pojem **molekulární gastronomie**? Molekulární gastronomie je moderní způsob přípravy jídla, který využívá běžných potravin společně s chemickými postupy. Využity jsou chemické látky a prostředky, ale nejde o znehodnocení jídla, ale pouze o úpravu pokrmů. Termín "molekulární gastronomie"

vytvořili již v roce 1988 fyzici z Oxfordské univerzity – Nicholas Kurti a Hervé This. První oficiální představení molekulární gastronomie proběhlo v roce 1992 v italském městě Erice. Pokrmy se připravují jen s čerstvých surovin, které jsou běžně dostupné. Typické pro molekulární gastronomii je změna skupenství a také snaha zmatení strávnicka pomocí rozličných tvarů. Například z okurky lze vytvořit zelený kaviár. Při přípravě jídla se používá také tekutý dusík o teplotě -196°C . Takto lze připravit ztužené alkoholické nápoje, které se podávají ve formě **amarounů**, stravy v podobě želatinové hmoty - můžete je znát ze seriálu Návštěvníci (viz foto).

Populární je i **dehydrovaná strava** (viz foto). Je to jakákoliv potravina v pytlíčku, kterou stačí zalít vařící vodou.

Takto se dá „uvařit“ třeba

snídaně (čokoládové müsli, ovesná kaše...), polévka, hlavní jídlo (kuře na kari, boloňské špagety...) nebo třeba energetický nápoj. Toho využívají například vojáci při cvičení. Od začátku 20. století se gastronomie velmi změnila.

Wewerka podle internetu

Myslíme si...

Anketa o jídle

Redaktoři se některých spolužáků ptali:

1. Jaké jídlo máš od babičky nejraději?
2. A jaké jídlo od maminky?
3. Vaří doma táta? Co umí nejlíp?
4. Co umíš uvařit sám/a?
5. Jaké nejzvláštnější jídlo jsi jedl/a? Chutnalo?

Tina 3. A

Od babičky pohanku a od maminky dýňovou polévku. Táta vaří a nejlépe umí bramborové placky. Já umím tousty. Zvláštní byla chobotnice, ale nechutnala mi.

Míša 6. A

Od babičky řízek a od maminky zapečené brambory s tofu. Táta vaří a nejlépe umí langoše. Já umím palačinky a míchaná vajíčka. Zvláštní bylo sushi, chutnalo mi.

Ema 6. A

Od babičky špagety aglio olio a od maminky dýňovou polívku. Táta vaří a nejlépe umí buřty na pivě. Já umím vajíčka a dezerty. Zvláštní byla chobotnice, ale nechutnala mi.

Adéla 6. A

Od babičky polévku a od maminky svíčkovou. Táta vaří a nejlépe mu jdou míchaná vajíčka. Já umím palačinky. Zvláštní bylo dobré sushi.

Verča 6. A

Od babičky svíčkovou a od maminky řízky. Táta vaří a nejlépe umí lasaně. Já umím špagety. Zvláštní bylo sushi, chutnalo mi.

Petra 7. B

Od babičky buchtičky se šódó a od maminky bramborák. Táta nevaří. Já umím palačinky.

Niky 7. B

Od babičky guláš a od maminky špagety. Táta vaří a nejlépe umí brambory ☺. Já umím vajíčka. Zvláštní byly chobotnice, br.

Barča 7. B

Od babičky rizoto a od maminky kuře na smetaně. Táta vaří a nejlépe mu jdou knedlíky s vajíčkem. Já umím řízek, guláš, bramborák a

krupicovou kaši. Zvláštní byly škeble s žampiony.

Barča 8.

Od babičky jahodové knedlíky a od maminky buchtičky se šódó. Táta nevaří a já umím spoustu jednoduchých jídel. Zvláštní bylo ovoce khaki a nechutnalo mi vůbec.

Mirek 8.

Od babičky palačinky a od maminky krupicovou kaši. Táta vaří a nejlépe umí bramborovou kaši. Já umím čočkovou polévku. Zvláštní bylo granátové jablko.

Terka 9. A

Od babičky krupicovou kaši a od maminky kuře s rýží. Táta vaří a nejlépe umí polévku s knedlíčky. Já umím těstoviny s omáčkou. Zvláštní bylo granátové jablko a úplně jsem si ho zamilovala.

Matyáš 6. B

Od babičky knedlo, vepřo, zelo a od maminky pizzu. Táta nejlépe umí salát. Já umím míchaná vejce. Zvláštní byl citron (?)

Martin 6. B

Od babičky palačinky a od maminky biftek. Táta nevaří, on griluje. Já neumím nic. Zvláštní byl kokos a chutnal mi.

Honza 6. B

Od maminky řízky. Táta umí buřty. Já pizzu. Zvláštní byla chobotnice.

Vlasta 6. B

Od babičky řízek s bramborovým salátem a od maminky taky. Táta vaří a nejlépe polívky. Já umím polívku, řízek a rizoto. Zvláštní bylo dračí ovoce a bylo výborné.

Filip 6. B

Od babičky bublaninu a od maminky omáčky s knedlíky. Táta vaří a nejlépe umí míchaná vajíčka. Já umím upéct buchtu.

Katka 6. B

Od babičky všechno a od maminky bramborový knedlík plněný masem. Táta vaří a nejlépe umí kuře. Já umím pizza šneky. Zvláštní byla chobotnice a nechutnala mi.

Foto ze školní fotosoutěže

Myslíme si...

Víte, že...?

Štrúdl je slovo pocházející z německého Strudel a znamená původně vír. Až později se slovo přeneslo na oblíbený pokrm.

Eintopf (nebo ajntopf) pochází z němčiny a je to název pro pokrm připravovaný v jednom hrnci (ale také pro nacistickou propagandistickou akci).

Slovo **bábovka** je odvozeno od jména indické bohyně plodnosti Babají. Dívky, když se chtěly vdát, upekly rýžový koláč do formy, která nápadně připomíná naši formu na bábovku. V chrámu byly pak nástavce, které měly připomínat symbol mužství, a tento upečený koláč se na něj nasadil.

A proč se vlastně **španělskému ptáčku** říká španělský, když ho Španělé neznají? Historie nás zavedla až na dvůr krále Rudolfa II., který miloval tyto závitky. A svůj přídomek získaly prý od dvorního kuchaře, Španěla, který mu je připravoval.

Pudink pochází z francouzského boudin, což znamená klobása. Původně byl takto označován polotuhý výrobek z masa, který je dodnes oblíben na Britských ostrovech pod názvem white pudding (což je jitrnice bez krve) a black pudding (jitrnice z krve).

Až ve 20. letech minulého století se v češtině objevilo slovo pro dodnes oblíbenou pochoutku - **nanuk**, které bylo odvozeno od eskymáckého mytologického lovce Nanuka, což v překladu znamená medvěd.

Jonáš

Co jíme a co bychom chtěli jíst?

V 6. B jsme položili otázku, co by chtěli žáci ochutnat. Odpovědi byly zajímavé: Smažené brouky, sushi, krevety, chobotnici, mořské plody, žraloka, lososa, indickou kuchyni, japonské ryby a rejnoka, dračí ovoce...

Které jídlo máš nejraději?

Grilovaného lososa s polníčkem, koprovku, kuře s bramborem, pizzu, špagety, palačinky, kuřecí řízek, bramborové knedlíky plněné uzeným masem, grilovaného pstruha, rybí polévku, langoše, hamburger...

Neoblíbenější jídlo dětství našich pedagogů

Po minulé zajímavé anketě o sportu jsme i tentokrát oslovili naše p. učitelky a učitele i pana psychologa s otázkou „Jaké bylo vaše nejoblíbenější jídlo v dětství?“

Moje nejoblíbenější jídlo v dětství určitě byly **ovocné knedlíky**. Vždycky jsem si nahoru nasypala horu Granka a zalila spoustou rozpuštěného másla. Knedlík jsem vždy rozřízla, vyjedla ovoce, protože mi to dohromady nechutnalo, a pak pořádně vymáchala těsto v hnědém másličku. Spřádala jsem jich tak spoustu. Ovocné knedlíky takhle jím dodnes.

P. Vandělíková

Myslíme si...

Bramborový salát a řízek, cibulová omáčka s libovým hovězím masem, dušené kedlubny s novými bramborami a pečeným masem, králík na smetaně..... To bylo něco! V dětství platilo, že nejlépe vařila babička. Ať uvařila cokoli, milovala jsem to. Vždycky to nádherně vonělo, báječně chutnalo a bylo toho dost. Také bylo důležité, že babička na nás nešila žádné habadůry jako maminka, která nám tajně do jídla přimíchávala kroupy, pohanku, kozí mléko... a věřila, že jsme přišli o zbytky smyslů a že to nepoznáme. Pamatuji si, že kdykoli maminka uvařila stejné jídlo jako babička, zazněla věta, že babička to umí líp. Vlastně mohu být ráda, že jsem to přežila ve zdraví. Za podobnou větu bych své dítě přizabila. A tak není divu, že nakonec maminka stravovací režim dvou drzých dětí vyřešila po svém. V pondělí ráno uvařila pětilitrový hrnc polévky a ten jsme jedli, dokud nebyl prázdný. Když jsme šmejdili po kuchyni, že máme na něco chuť, dostali jsme jablko. Jakýkoli odpor byl tvrdě trestán :o). Jó, to byly časy!

H. Kolpaková

Mé nejoblíbenější jídlo v dětství? Hned mi vyskočí - **zablafuňky**. Že vůbec netušíte, co to je? Ani se nedivím. Zablafuňky je název polévky, jinak jsme jí ještě říkali hnědé kyselky. Tato polévka ale neměla mnoho společného s kulajdou, u nás přezdívanou jako bílé kyselky. Zablafuňky jsou hustou polévkou s bramborami a uzeninou, zahuštěné jíškou a okyselené octem. Nikdo je neuměl tak jako má maminka, a ta vždy věděla, jakou mi udělá radost a chystala je jen a jen pro mě.

Ale i jinak jsem a byla jsem docela žravec (opovažte se podotknout, že je to na mně vidět) a třeba zabíjačka a **jitřničky**, jéje, museli je přede mnou schovávat. Sedla jsem si k ještě teplým jitřničkám a už do mne padaly jedna za druhou.

Š. Kubelková

Jídlo – mňam, to já moc ráda a všechno! Jíst mě v dětství naučila babička Anička, ta uměla vykouzlit během chvilky cokoli, třeba skvělou **koprovku** a na plátky nakrájený makový rohlík. Boule za ušima jsem měla z její **sekané**, zbožňovala jsem **hovězí maso na zázvoru s bramborovým knedlíkem** nebo křupavé **makové preclíky**, ale taky její **vánoční ořechové rohlíčky**, na které doma nikdo nedáme dopustit.

B. Pavelková

Pochopitelně to byla jídla od mé babičky. Nejprve bych uvedl „**háزيدlo přes bidlo**“. Nevím, kde se vzal tento zvláštní název v našem kraji pro výborné, a jak říkala babička, rychlé jídlo. Jinde je známo pod názvem „**uhlířina**“ nebo „**bác**“. Byly to brambory smíchané s noky a omaštěné cibulkou osmaženou na sádle. Někdy babička přidávala i škvarky. Chutnal mi taky „**kucmoch**“ jinak řečeno „**škubánky**“. Základem tohoto jídla jsou opět brambory. K obědu jsme měli sladkou variantu – kucmoch s mákem a perníkem, většinou omaštěný sádlem. Pokud něco zbylo, babička připravila večer slanou variantu – pečené kucmochové placičky. Obě jídla jsou bezmasá, protože dřív maso bylo v obyčejných rodinách vzácností a ve všední dny se nevařilo.

J. Hájek

Vzpomínky na dětství spojené s jídlem mi vytvářejí úsměv na tváři. Kdykoliv nás rodiče vzali do restaurace na oběd, jako nejmladší člen jsem si přála **nudle s mákem**. Maminka vždy prosila obsluhu, zda by mé přání mohli splnit. Většinou byla úspěšná. Babiččiny povidlové a tvarohové **buchty** jsme milovala všechna vnoučata a já nesnášela králíka, protože ho babička dělala každou návštěvu. Jinak jídlo je můj velký kamarád, dnes už bez vybírání.

M. Boumová

Jedním z mých oblíbených jídel v dětství byly úplně obyčejné **škvarkové placky**. Dělal se z kynutého těsta, do kterého se přidávaly mleté škvarky. Pekly se na sucho v troubě, jedly se ještě teplé a zapíjely se bílým kafem z melty. Nejsem si jistá, jestli dnešní mládež ví, co je melta. Pokud nevíte a zajímá vás to, tak si to "vyguglujte".

J. Hodačová

Jako každý správný Slovák jsem měl a stále mám rád **halušky**, nejlépe s poctivou domácí **brynzou**. Krajová zvláštnost to u nás asi nebude, je to rozšířené po celém Slovensku, ačkoli některé kraje si toto jídlo možná mírně upravily, kdoví. Když jsem byl malý, dělali je u nás především rodiče, dnes si je vařím sám.

P. Paperák

Myslíme si...

Nejoblíbenější jídlo? Rozhodně **lívanečky** mojí maminky a k nim maliny a tvaroh. Musí k tomu ale být ty správné kulisy – zásadně se musí jíst venku na zahradě, musí být krásný letní den, maliny musí být čerstvé a vonět všude okolo, prostě prázdniny, jak mají být. Už aby tu byly! **J. Pexová**

Znáte obalované brambory? Brambory nakrájené na silnější kolečka se obalí do trojobalu jako řízek a pomalu se smaží. Říkali jsme tomu doma **šnicle**. A bylo to skvělé!!! Milovala jsem to. Ale taky maminčinu **svíčkovou, rajskou a luxusní bramborový salát**. Babička z Moravy dělala zase **holubce** – polsko-ukrajinské jídlo, byly to zelné listy, do kterých se zabalila směs mletého masa a rýže, a to se společně s uzeným uvařilo. Dobrota. **M. Bílková**

To je asi nejtěžší otázka ohledně mého dětství, protože já snědla úplně všechno, co k jídlu bylo. Ale asi za mé nejoblíbenější jídlo považuji **vepřový řízek s bramborovým salátem**, nemyslím přímo štědrovečerní večeři. Nejraději mám pochopitelně ten od maminky, protože ten salát od ní krásně „čvachtá“, když si člověk nandává na talíř z obrovské mísy. Mňam. Každopádně dodnes miluji jídlo, i když to na mně není úplně vidět. **M. Randíková**

Grilované kuře (ale to se dělalo jinak než dnes, kuře se napíchlo na stojánek a dalo do trouby) od maminky. A o Vánocích jsme mívali výborný **hubník**, což je nádivka z housek, hub, mléka, uzeného, vajec, česneku, soli a pepře, která se peče. Je to dodnes naší tradicí, recept je z Krkonoš, odkud pocházela babička, pečeme ho každé Vánoce. Nebo jsem milovala i **smažená vejce s kopřivami na cibulce**. **H. Borová**

V dětství a mládí museli být mým oblíbeným jídlem **čuníci**. Tatínek byl venkovský lékař, a protože byl dobrák, byly dobré i darované zabíjačky. Jeho kožená taška s penicilínem a injekcemi voněla promaštěnými pytlíky škvarků, jitrnic a jelit. Mnohdy fáče změnilly barvu rozlitou černou polévkou. A to se maminka rozzlobila a tatínek se styděl... S jídlem roste chuť i poznání. A tak jsem věděla, kde to přehánějí s majoránkou či solí nebo šetří na špejlích. Ale když pak zapijete zabíjačku sladkou smetánkou, je vám určitou chvílí moc dobře! V souvislosti s dobrotami vzpomenu ještě na moji babičku. Upekla si štrůdl a pokojně zemřela. A já ten štrůdl uchovávám v zavařovačce už 54 let naprosto nezměněn jako relikvii. **H. Hájková**

V dětství jsem milovala **čerstvý chléb pokapaný magi**, což je polévkové dochucovadlo! A **zablafuňky**, smetanovou polévku s bramborem a vajíčkem. O Vánocích jsem se těšila na **hříbky** od babičky, které vykrajovala z oříškového těsta, postavila na táč a dozdobovala chvojím. **L. Zahradníčková**

Od dětství miluju maminčiny obrovské „**moravské koláče**“. Uvnitř tvaroh, nahoře jahoda s drobenkou. A nemůžu opomenout **topinky** s česnekem a taveným sýrem či **d'ábelské tousty** a studené mléko ☺. Mňam! **V. Hřebíčková**

Jako dítě jsem za nejoblíbenější jídlo považovala **zeleninovou polévku** od mé babičky. Už tenkrát se poznala biozelenina v jídle, babička si vše pěstovala na zahrádce. Od mé maminky, která vařila ve školní jídelně, jsem milovala **rajskou omáčku** a těstoviny a dušené **fazolové lusky** v bílé omáčce s chlebem. Stejně jako děti dneska jsme o maso moc nestáli. A **tvarohové buchty** od babičky byly lepší než řízek. **A. Brzoňová**

Doufejme, že anketa vás inspirovala k tomu, abyste podiskutovali se svými rodiči a prarodiči, co měli rádi. A nejen to, stálo by za zkoušku dobrotu vašich předků i ochutnat! Zkuste to, babičky a maminky budou určitě rády, že chcete jejich dětské pochoutky vyzkoušet!!!

Přijde Pepíček domů a povídá: "Mami, představ si, že jsem dostal jedničku z matematiky."
Maminka: "Vážně?"
Pepíček: "Ale nééé, jenom si to představ."

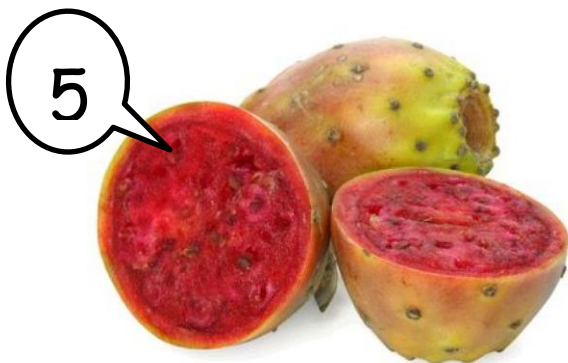
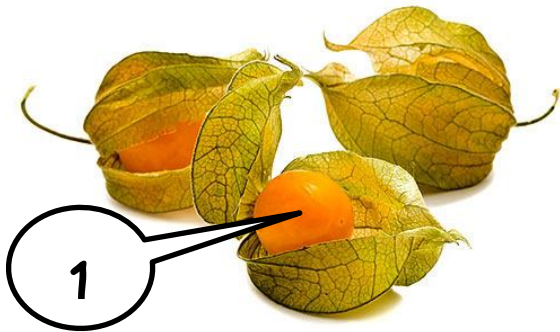
Babička zpívá večer vnukovi ukolébavku.
Po chvíli se vnuk ozve: "Babi! Jdi si zpívat do kuchyně - chce se mi spát!"

Myslíme si...

Ovocný kvíz

Přiřaď správně:

Opuncie - Liči - Guave - Mučenka - Pitahaya (dračí ovoce) -
Kiwano - Karambola - Mochyně

Řešení na poslední straně

Wewerka

Mluvíme anglicky...

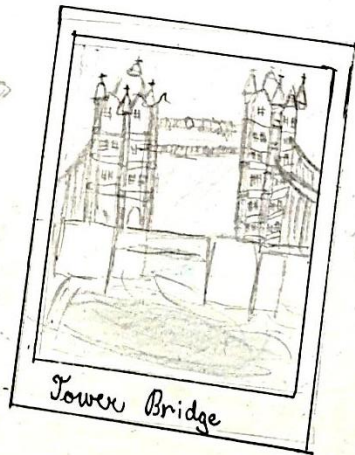
Holiday in London

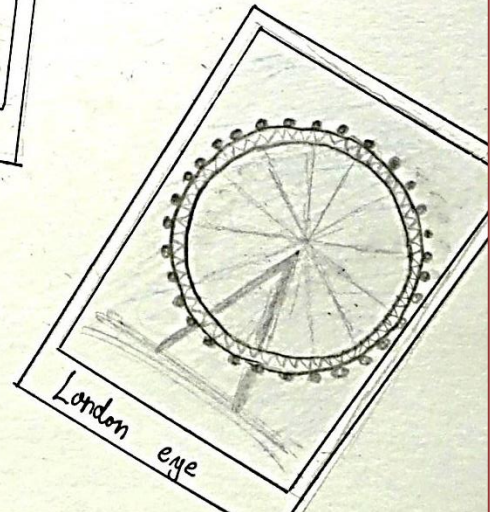
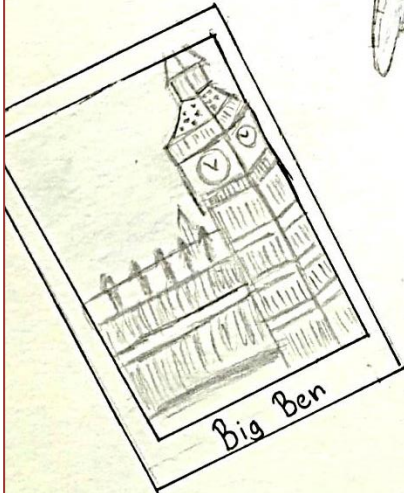
We were in holiday for one week. We travelled to London by plane. When we were in London we visited many monuments. We visited Big Ben, Tower Bridge, London Eye, Greenwich and Buckingham Palace. They are beautiful monuments, but my favourite monument is Big Ben.

When was last night in London we were at the restaurant, but my mum lost her watch. She was sad. But we had a great time.

The holiday in London were good.

London
Trip

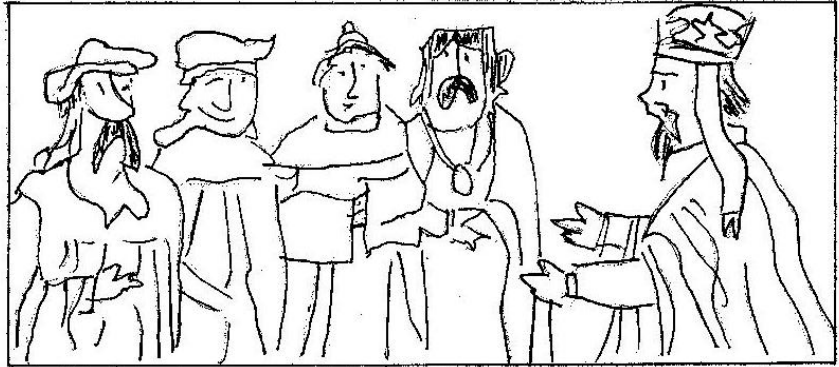
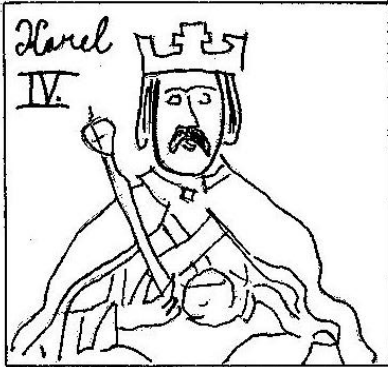
Terezka Novotná, 6. B

Nikola
Myslíková

O ZALOŽENÍ NOVÉHO MĚSTA PRAŽSKÉHO

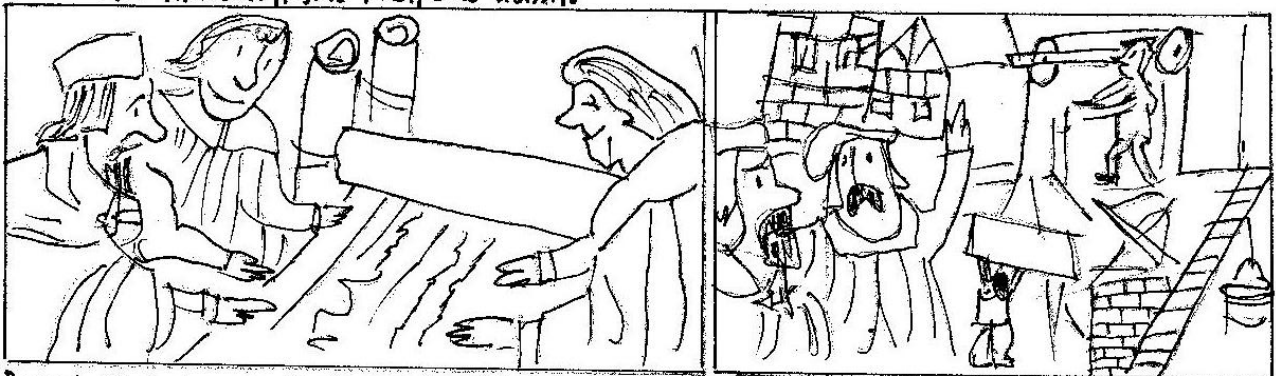
Král Karel IV. POZVAL kdysi na Pražský hrad znamenité české pány, mezi nimi také svého hvězdáře. Když povečeřeli, vyšli na balkon.

Zmlkli překvapením nad krásou města pod nimi. Až král promluvil. Hvězdář se při jeho slovech zachmuřil. Na královo naléhání řekl, co vyčetl z nebeských znamení.

Všichni kolem se lekli a pohlédli na krále. Ten se obrátil, zvedl ruku k městu a promluvil vážným hlasem. A jak řekl, tak učinil.

Rozmlouval se staviteli a sám určoval místa tržiště a náměstí. Často se přicházel podívat, jak staveb přibývá.

Bajky nebajky

Proč má čáp dlouhý zobák

Byla jednou jedna žába. Strašně se doma nudila, a tak se rozhodla, že půjde k rybníku počítat lekníny. Cestou potkala svoji kamarádku včelku, která letěla na leknín.

A jak tak počítala, přiletěl k ní čáp. Čáp kdysi vypadal jinak než dnes. Měl malý, drzý zobák. „Jak se máš, žábo, a co tu děláš?“ ptá se čáp.

A žába odpověděla: „Hrozně jsem se doma nudila, a tak jsem se rozhodla, že budu počítat lekníny.“

„Aha,“ řekl čáp. „A nechceš si se mnou něco zahrát?“ zeptal se.

„Co třeba nějaký závod?“ povídá žába.

Čáp začal přemýšlet, až vymyslel, že prý kdo nejrychleji přeplave rybník. Žába souhlasila, ale měla jednu podmínku, a to takovou, že čáp nesmí letět.

Čáp souhlasil a tak začal závod. Žába plavala ze všech sil a čáp si myslel, že se tak soustředí na plavání, že si nevšimne, že rybník přeletí. A jak se přibližoval k cíli, začal se smát, jak svou vychytralostí přelstil žabu v závodu. Uslyšela to včelka, a tak ho štípala do zobáku, ten mu narostl a od té doby čápi mají dlouhé zobáky.

A. Coubalová 7. A

B.

O žížale a pávovi

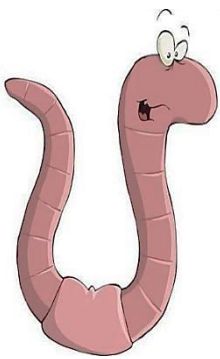
Kdysi dávno se ještě kočky a myši přátelily. A čápi měli krátké zobáky, žížaly se rády opalovaly na mezi. Rády si přitom zpívaly a tančily.

Jednou si jedna žížala opět užívala slunce, zpívala a tančila. Vtom ji zmerčil pyšný, krásný a ladně se pohybující páv na odpolední procházce. Chvilí pozoroval, jak se žížala kroučí a vríská. A pak se rozhodl, že žížalu sní. Jeho pýcha však byla silnější než hlad, a tak nejdřív povídá: „Jak se tak škaredá a slizká bytost jako ty opovažuje vylézt na denní světlo a kroužit se nechutně jako slizký had?“ a klovl po ní. Žížala se však vysmýkla. Ve spěchu nevěděla, kam se schovat, tak se zahrabala pod zem.

„Raději budu žít bez slunce pod zemí, než být potravou pro netolerantní a pyšné bytosti,“ rekla si.

Od té doby žížaly žijí pod zemí a vylézají jen za deště. To je totiž čas, kdy se ostatní zvířata schovávají do svých úkrytů. A žížaly tak mohou tančit a zpívat bez toho, aby je ostatní zvířata viděla.

T. Zlatník 7.A, obr. z internetu

Proč žije žížala pod zemí a vylézá jedině, když prší

Před dávnými časy vznikl na zemi první život. Začínali se vyvíjet první živočichové v podobě dinosaurů. Byli velcí a seznamovali se zemí. Každé jejich šlápnutí zanechalo na zemi velkou stopu, ze které vzniklo později jezero.

Jednoho dne se nejmladší dinosaur ztratil a sám se toulal přírodou. Bylo mu velmi smutno, a tak se rozplakal. Plakal tak dlouho, že rozplakal i mraky. Tak začalo na zemi poprvé pršet. První kapky deště se vsakovaly do země a vytvářely jezero. Dinosaurus potopený ve vodě cítil zimu. Byl tak zmrzlý, že nemohl ani volat o pomoc. Vydal ze sebe jen: „Ží, ží, ží!“ Chtěl vylézt z vody, ale nemohl vyndat zaklíněnou nohu mezi kořeny stromu.

Najednou uslyšel šustění. Pozoroval zem a stále nic neviděl. Až vtom! Něco malého se plazí k němu. Byly to žížaly! Nejdlejší žížala se ptá:

„Hej, kámo, nepotřebuješ náhodou pomoc?“ On se slzami v očích: „Ano, uvízla mi tu noha, nemůžu vylézt a ještě jsem ztratil kamarády.“ Po chvílce cítil dinosaurus uvolnění nohy. Žížaly mu naskládaly kameny před nohy a šimráním na patě ho povzbuzovaly k vylezení. Povedlo se! Všichni se radovali, zpívali a tancovali.

Nejstarší a nejdlejší žížala zakřičela: „Na počest našeho kamaráda budeme pokaždé, když začne pršet, vylézat na zem a pomáhat tomu, kdo naši pomoc bude potřebovat.“ Někdy mohou i malí a slabí pomoci velkým a silným.

M. Hruška 7.A

Příručka proti nudě

Pániček už zase odešel, to bude nuda. A nebo ne?

Ahoj! Já jsem Igy a dnes tě provedu nudou.

Takže zaprvé - hlavně vždy zkontroluj zbylé jídlo. Mňam

Zadruhé, a to je nejdůležitější - hra, o tu se dá postarat na každým kroku, ať už jsou to třísky...

...nebo kapesníky. Hmm, snad jim to nebude vadit

Zatřetí - samotnému ti bude smutno, takže najdi spolubydlící třeba koč... Co tam ta kočka dělá?

Ty jsi tu asi novejš, že?

No, zas taková zábava to nebyla. Příště zkusím xbox.

Dody

Bavíme se...

Krutá pravda

Proč už není velikonoční koleda to, co bývala

Lidé od dávných dob slavili Velikonoce obcházením s pomlázkou, dostávali různé sladkosti, pečivo všeho druhu, ale hlavně vařená vajíčka (ty už se v dnešní době leckde zaměnila za kraslice). To se ale už loni někde změnilo, když se začala místo slepičích vajec rozdávat vejce želví, která jsou dopravena až z daleké Saudské Arábie. Dovážejí se do Evropy různými cestami jen proto, aby dívky v zemích slavících Velikonoce měly co dát koledníkům. Koledníci si myslí, že dostávají slepičí vejce, a tak jsou spokojeni a vůbec jim není divná ani ta zajímavě nasládlá pachut'. Na tuto zprávu přišli naši redaktori už minulý rok, ale želví vejce se nerozdávala v takovém rozsahu, jak to podle všech informací má být letos. Ptáte se, proč se to děje??? Toto opatření bylo provedeno, neboť slepice byly prohlášeny za ohrožený druh - odebrání a nadměrné používání velikonočních vajec zabránilo vylíhnutí milionů nebohých kuřátek. Slepice jsou sice šťastné, ale my lidé jsme z toho pobouřeni.

Text Štěpán, foto z internetu

Kachna

Kdo vyhraje sázku?

Ve čtvrtek máme prázdniny, protože by nás neměl kdo učit. Paní učitelky se sejdou v jídelně a budou malovat vajíčka. Páni učitelé Hájek a Macháček si upletou pomlázku, vsadili se totiž o to, který z nich bude mít víc vykoledovaných vajíček. Musí to být ale vajíčka od kolegyně učitelek. Bude to pan učitel Macháček, nebo pan učitel Hájek? Poznáte to jednoduše, poražený přijde v dubnu do školy alespoň jednou v sukni. Sázky na vítěze přijímá pan školník!

ačmE

Řešení ovocného kvízu: 1. mochyně, 2. pitahaya (dračí ovoce), 3. karambola, 4. kiwano, 5. opuncie, 6. liči, 7. guave, 8. mučenka (Maracuja)

Puzzlík 2017/2018

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

14. ročník

Redakce 2017/2018:

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Titulní strana: Matěj Kolpak

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 9.A

Alex Bálek (Aleky) 9.A

Michal Nedvěd (Myšák) 8.tř.

Matyáš Wojewoda (Dody) 7.A

Ema Alexandrová (ačmE) 6.A

Filip Nedvěd (Fífa) 6.B

Ondra Chlubna (Chondra) 6.B

Eva Kůsová (Wewerka) 6.B

Redaktor elév:

Štěpán Horčák (Štěpán) 5.B

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz